Ч. 263. Середа 7 грудня (24 падолиста) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З парляментарних комісий. — Угорский сойм. — Вибори в Анґлїї.

Нинї,ві второк, унїверситетска комісия полудневих Славян має мати з п. президентом мінїстрів бар. Бінертом нараду в справі утвореня італїяньского виділу правничого і в справі унїверситетских жадань Словінців.

В часї нарад на суботнїшнїм засїданю комісиї пошести худоби над внесенями пп. Вйонцка і Рібенбавера що до реформи катастру худоби в граничній полосї в Галичинї і на Буковинї представитель правительства шеф секциї, Залеский, заявив, що мінїстерство рільництва згодило ся вже на поручене дїяльности ревізорів худоби оглядачам громадским в тих громадах, в котрих то покаже ся можливим, дальше визначило на 1911 рік достаточний кредит, аби число ревізорів так помножити, щоби ревізийні округи значно зменшити, вкінци приготовило розпорядженє, на підставі котрого ті громади, котрі лише частию своєї териториї належать до граничної полоси, а внаслїдок того після обовязуючих нинї приписів підлягають обовязкови катастру, від того обовязку будуть увільнені. Відтак заповів згідно з внесенями пос. Козловского ревізию інструкциї контрольних орґанів для ухиленя дотеперішних жалоб і нарікань. Натомість сказав, що правительство не може тепер згодити ся на цїлковите знесенє або зменшенє граничної полоси, бо теперішні ветеринарийні відносини в Росиї не допущають до ухилень тих охоронних средств, конечних з огляду на стан здоровля нашої худоби. В голосованю комісия приймила внесеня посла Вйонцка і резолюциї п. Козловского жадаючі між иншими значного помноженя числа ветеринарів в Галичинї.

На суботнїшнїм засїданю угорского сойму по дискусиї над буджетовою провізориєю забрав голос мінїстер скарбу др. Люкач і відповів на інтерпеляцию п. Польонїого в справі переговорів з француским капіталїстами о позичку. Бесїдник зазначив, що переговори о ту позичку тому розбили ся, бо условия, під якими мала бути затягнена позичка, були для Угорщини дуже тяжкі і коштовні.

П. Польонїй заявив, що не приймає тої відповіди до відомости, зазначуючи, що переговори розбили ся тому, позаяк нїмецка дипльоматия інтервенїювала і з причини заряджень австрийского правительства в справі рафінериї нафти в Лїмановій та Полудневої зелїзницї. Дальше сказав, що мінїстер скарбу сам почасти француский проєкт закинув, позаяк ґрупа Ротшильда і стоячі з нею в звязи будапештеньскі банки мали одержати порукавичне за субвенциї на угорскі вибори. (Великий крик, протести на правици).

П. Сель впевнив іменем угорского банку гіпотечного, що банк не дав на вибори нї сотика.

То само заявив п. Мадараш яко директор банку гіпотечного.

Мінїстер скарбу Люкач відпирав відтак дуже рішучо закиди Польонїя.

В часї промови Люкача прийшло до дуже оживлених і бурливих виступів деяких послів.

Люкач заявив, що не знає, в якій часописи вичитав Польонїй, немов би француске правительство жадало, аби за цїну позички Австро-Угорщина виступила з тридержавного союза і немов би нїмецка дипльоматия мішала ся в ту справу, бо то всьо неправда. Взагалї п. Польонїй в своїй борбі не перебирає в средствах. Але правительство обовязане для добра держави зробити конець такому способови борби. Хто боре ся таким оружием, як п. Польонїй, не має права жадати, аби его словам приписувати вагу.

Польонїй відповідав відтак дуже різко

Летючі листки.

(З француского — Рене Ґружа).

(Дальше).

V.

Добко, Грибок і Очко пізнали ся одного листопадового вечера коло дверий нічного притулку.

Були то три нуждарі, що ріжнили ся віком, вдачию і характером, але подібні були до себе під неодним взглядом: всі три віддавали ся безробітю триста трицять днів на триста шістьдесять пять, нї один з них не знав зовсім, що значить мати власне огнище, кождий мав свою карту в полїцийних актах, кілька засуджуючих вироків за волокитство, а всї разом чули ся щасливі як царі, коли могли позволити собі на вечерю зложену з ковбаски за два су облитої склянкою яблочника.

Вік Добка здавалось вагував ся між сорок а пятьдесять лїтами. Тяжко було близше той вік означити, бо его лице никло майже цїлковито під купами щетинастого волосся, що майже влазило ему в очи. Родичів, родини, ремесла, не мав нїколи. Цїлий свій маєток носив на собі: повстяний капелюх, знищений шіснацятьлїтною послугою, бурку, найдену колись в паці зі сьмітєм в палатї Ротшильда, штани привязані шнурками в поясї і пару кальошів, замість обуви, а на плечах торбу, в глубинї котрої було кілька сантимів.

Грибок мав висші суспільні традициї, бо був колись мурарским помічником. Задержував з гордостию свій давний ремісничий одяг — куртку і штани оксамітні. А хоч одінє то, повне дір, розпадало ся в лахи, Грибок був пересьвідчений, що его стать неотесаного силача дуже добре виглядає в тім одязї.

Що до Очка, слабосильного молодця з вибладлим лицем уличника, то він мірив свій час на пятиднєвні пори: пять днів з черги мав право до гостинности в нічнім притулку, пять днів других мусів глядати нічлїгу під мостами. Не розумів зовсім, аби житє могло бути инакше уладжене.

Отже позаяк снїг падав того вечера, а ряд нуждарів тягнув ся в безконечність від брами притулку аж далеко в улицю, то Добко рухом рамени придержав свою бурку на плечах і сказав:

— Препогана нужда!... Не варто ждати... Відходжу!

— Я також іду — заявив Грибок, що стояв перед ним.

— І я також — додав Очко.

Всї три виступили з рядів і почали бристи по зимнім болотї.

— Гей, мої предки — воркнув Очко — не маю чести вас знати; але здаеть ся менї, що вскорі зробимо знакомство.

— Що то значить?

— То значить, що всї три, як ми тут є, погибнемо імовірно сеї ночи.

— Ба, нема страху, ходім лиш! — замітив Грибок.

— Цікавий я, де? — войкнув Добко.

— До гаperiod... Бо лиш там можна зїсти добру поливку за одного суса.

— А ти маєш може суси? — спитав Очко.

Грибок кинув недовірчивий погляд на товариша.

— Маю... три...

— А я два! — осьмілив ся признатись Добко.

— Я одного! — закінчив Очко, котрому подобала ся щирість товаришів.

Добко потряс головою.

— Три а два то пять, а один, шість!

— Ти був учителем рахунків в школї, батеньку? — сказав глумливо Очко.

— Нї, але умію числити. Знаю, що коли би я мав шість сусів в кишени, то умів би заробити па житє, як кождий инший, чуєш, молокосос!

— Не розумію! — відозвав ся Грибок.

— Кажу, що з таким капіталом чоловік може собі порадити!... Слухайте, чи дуже вам хоче ся тої поливки?

— Ги... — надумував ся Грибок. — Нї, але...

— Чи маєте до мене довірє?

— Що до того не годить ся перечити... Виглядаєш на порядного чоловіка!

— Отже дайте менї ваші гроші.

Тамті два не думали ставити опору.

— Коли маємо стати спільниками, то чейже треба, аби ми знали наші назвиска! — промовив Очко.

на слова міністра і назвав его публичним отруйником. Серед великого крику закінчив свою промову заявою, що напасти міністра Люкача суть для него лише відзначенем.

Сойм приймив відповідь міністра Люкача до відомости.

При кінци засіданя хорватский посол Банянин інтерпелював по хорватски міністра гонведів, чи відомо ему, що на приказ загребскої команди корпусу капітан Явірас стояв в зносинах з білградским дневникарем Васичем і чи та команда видала такий приказ сама від себе, чи на зарядженє висшої власти.

З Льондона доносять, що з причини великих повений вибори відбувають ся з перепонами. Виборців звозять возами до льокалів виборчих.

До вчера години 10 вечером вибрано загалом 97 консерватистів, 65 лібералів, 16 Ірляндців і 10 з партиї робітничої. Консерватисти здобули 8 нових мандатів, лібераліи 5.

Новинки.

Львів, дня 6-го грудня 1910.

— Іменованя і перенесеня. П. Намістник переніс секретаря Намістництва, дра Гуг. Шварца з Косова до Львова; — ст. повітових комісарів: Тад. Созаньского з Бучача до Львова, Анд. Гофмана зі Стрия до Сколя; — повітових комісарів: Тад. Гільда із Сокаля до Львова; Юл. Струсіньского з Переворска до Ропчиць; Юр. Мушиньского з Ропчиць до Мисленець, бар. Віт. Гостковского з Рогатина до Хшанова, Ів. Самолевича з Ліска до Сокаля; — концппістів Намістництва: Ад. Ганіка зі Львова до Сколя, Иос. Дітля зі Львова до Рогатина; — концепт. практикантів Намістництва: Вал. Папару з Рави рускої до Бялої, дра Ап. Аргасіньского з Рудок до Сокаля, Едв. Соболевского зі Львова до Ясла, Івана Баньковского зі Львова до Станиславова, дра Евг. Хомраньского зі Львова до Переворска, Фел. Захуту зі Львова до Рави рускої і Ром. Кернера зі Львова до Живця. — П. Намістник переніс секретаря повітового Фран. Біліньского з Домброви до Сколя; — канцелістів Намістництва: Івана Філяра з Жовкви до Львова, Брон. Кокуревича зі Стрия до Сколя, Людв. Козубского з Ліска до Жовкви, Вл. Йогана з Жидачева до Львова, Влад. Йончого зі Львова до Домброви і Мих. Шуста зі Львова до Мельця.

— Звичайні загальні збори філії товариства „Просьвіта“ в Мостисках відбудуть ся в сали „Народного Дому“ дня 9 грудня 1910 о годині 10 перед полуднем. Всіх членів нашої філії просимо о численну участь. — Виділ.

— З рускою народного театру. Дир. Осип. Стадник виїхав до Києва в театральних справах, а особливо, щоби приглянути ся виставі „Енеїди“ оперети М. Лисенка, яку виставляють тепер в театрі М. Садовского. Провід театру обняв підчас неприсутности директора в Самборі др. Лопатиньский. З 15 с. м. театр переїздить до Стрия, де виставить інтересні новинки, котрі тепер підготовляють ся. — Репертоар на найблизші дні єсть слідуючий:

В середу, дня 7 грудня „Мікадо“, оперетка в діях Сулівана.

В четвер, дня 8 грудня „Дай серцю волю, заведе в неволю“, народний образ зі співами і танцями в 5 діях М. Кропивницкого.

В суботу, дня 10 грудня „Евген Онєгін“, опера в 5 діях П. Чайковского. Гостинний виступ пані Ф. Лопатиньскої.

— Наука для приятелів доброго серця. Краківский адвокат Зайнфельд, про котрого величезні обманьства ми вже кілька разів згадували, а котрого тепер мабуть випущено вже за кавциєю з вязниці, був шкільним і університетским товаришем звістного польского поета Казимира Тетмаєра. Користаючи з того просив нераз п. Тетмаєра о підписане векслів. Поет не відмавляв, а коли треба було прольонґувати, підписував нові а звороту старих не домагав ся. Тим способом підписав векслі на кілька тисячів а в обігу показало ся їх аж на двайцять кілька тисячів. Родина Зайнфельда заявила, що нехай собі платить ті векслі п. Тетмаєр, скоро він на них підписаний. Отже властителі векслів кинули ся на майно поета, тим більше що знали, що Зайнфелд єсть банкротом. П. Тетмаєр хотячи ратувати ся, пішов зі своїм адвокатом до вязниці і зажадав від Зайнфельда декларациї, що ті векслі належать до него, до Зайнфельда а не до Тетмаєра, що гроші взяв Зайнфельд і що Зайнфельд єсть обовязаний ті векслі заплатити. Зайнфельд підписав таку декларацию, то однак рішучо не може ратувати п. Тетмаєра і він тепер за своє добре серце, за прихильність для товариша буде мусів наложити своїм майном і заплатити кілька тисячів.

— Ювилейний концерт в честь Впов. Ст. Смаль-Стоцкого, з нагоди его 25-літної діяльности як професора університету і провідника Буковини відбуде ся дня 11 грудня с. р. в великій сали Німецкого дому, при ул. Панській ч. 47 в Чернівцях, заходом міщаньского хору і при участи військової орхестри 41 пп. Початок точно о 8 годині вечером. Дохід на просьвітно-кооперативний фонд ім. дра Стоцкого.

— Убийство. Андрій Кушек з Гижного, в ряшівскім повіті, напав минулого тиждня на обійстю обшару двірского в Блажовій під Ряшевом на Катерину Шмідову і пробив єї ножем на смерть, а сам втік до ліса. Злочинця вислідили в ночи і віддали в руки справедливости.

— З львівского „Сокола“. В суботу вечером відбули ся надзвичайні загальні збори „Сокола“ у Львові в ціли доповненя старшини і зміни статута. Зборам проводив голова то-а проф. Боберский. Присутних було поверх 40 членів. До старшини вибрано: П-им містоголовою дра Михайла Волошина, членами: на 3 літа п. Омеляна Гузара, на 2 літа п. Семена Демидчука, а на 1 рік пп.: дра Володимира Левицкого, Петра Бриля і Теодора Поліху. Третим провідником рухавки вибрано п. Стефана Гайдучка. Відтак рішили збори не зміняти поки що статута, з огляду на то, що й так треба буде небавком зміняти статут при заложеню Союза руханкових і пожарних товариств, а потрібні зміни увглядить ся разом при тій нагоді. При точці внесень та запитів обговорювано справу недалекого краєвого здвигу сокільского, який має відбути ся в червни 1911 р. при нагоді посьвяченя прапора „Сокола-Батька“.

Приготовленя до здвигу відбувають ся вже від кількох місяців. В тій справі відбули ся дня 30 жовтня с. р. наради відпоручників окружних філій, тамтої неділі був у Львові з'їзд відпоручників сокільских філій з львівского округа і такі самі з'їзди відбувають ся також по инших округах, а послідної неділі від 11 гое. до 7 год. вечером були у львівскім „Соколі“ наради начальників окружних філій. Прибули начальники „Соколів“ зі Стрия, Станиславова, Коломиї, Терноподя, Рогатина, Болехова, Бережан, Щирця і ин. Між иншим ухвалено нову термінольоґію приказництва і проґраму краєвого здвигу. При кінци сего місяця має відбути ся у львівскім „Соколі“ нарада відпоручників всіх філій, яких є тепер поверх 600. З'їзди і наради служать до розбудженя житя по філіях і до поширеня аґітациї за краєвим здвигом.

— Концерти в Стрию. Заходом „Акад. Хору Бандурист“ у Львові відбуде ся дня 8 грудня с. р. в Стрию в салі „Народного Дому“ великий концерт при участи Вп. дра Станислава Людкевича п. дра Михайла Волошина і п. Богдана Вахнянина. Проґрама: 1. Лисенко: „На прю“ хор міш. в супр. форт. виконає хор тов. „Бандурист“, акомпаніює п. др. С. Людкевич. — 2. Шевченко-Лисенко: „Гомоніла Україна“, сольо тенор. відспіває п. др. М. Волошин, акомпаніятор п. др. С. Людкевич. — 3. Б. Вахнянин: а) „Три дороги“ міш. хор зі сольом барітоновим виконає хор тов. „Бандурист“; б) др. С. Людкевич: „Хор підземних ковалів“ міш. хор в супр. форт. виконає хор тов. „Бандурист“, акомпаніює композитор. — 4. Б. Вахнянин: „La soire de la Ukraine“ і „Valse apassionato“ сольо фортепянове відіграє композитор. — 5. Лисенко: „Хор бранців“ міш. хор в супроводі форт. виконає хор тов. „Бандурист“, акомпаніює п. Б. Вахнянин. — 6. Мендельсон: „Осінь“ дует на тенор і барітон відспівають п. др. Волошин і тов. М. Гарасевич, акомпаніює п. Б. Вахнянин. — 7. Гріґ: „Нізнане краю“ міш. хор в супр. форт. з барітоновим сольом (тов. М. Гарасевич) виконає тов. „Бандурист“, акомпаніює п. Б. Вахнянин. — Початок концерту о год. 7 вечером. — Часть на доходу призначена на добродійні цілі. — Ціни місць: І. 3 К, II. 2 К, III. 1 К 50 сот. Галерия сидяча 1 К. Партер 80 сот. Білєти скорше можна набувати в „Народній Торговли“ а в день концерту при касі від год. 5-ої.

— Нещасливі пригоди. В помешканю лікаря др. П., при ул. Крашевского ч. 19 посовгнув ся і упав оногди радник суду краєвого Бордольо, котрий прийшов там по лікарску пораду, так нещасливо, що зломив ногу так, аж кість вийшла на верх. — На розі ул. Шпитальної упала оногди на ховскім, непосипанім піском тротоарі служниця Мария Сосоновичівна і зломила ногу. Поготівля ратункова відставила єї до шпиталю.

Задержали ся перед ліхтарнею і представились собі взаїмно...

— Добко, Грибок і Очко, не суть то вправді аристократичні назвища — сказав фільософічно шеф стоваришеня — однак остаточно може то якось пійде.

Трійка пішла дальше серед снігу.

Около шестої рано присіли з утоми на купі головок капусти, на розі улиці Рамбіто. І поснули. Очко хропів притулений до Грибка, котрий також спав як убитий. Сніг перестав падати. Але один Добко мав отверті очи і зморщене чоло, як чоловік, що стоїть під бременем тяжкої одвічальности.

— Гого! — крикнув нагло властитель капусти, котрий якраз явив ся — чи уважаєте мою ярину матерацом?... Вставайте, лахолатники!

— Зовсім не лахолатники, а купці! — відозвав ся Добко з гордостию. — Кілько хочете за вашу капусту?

— Двацять франків за сто кільоґрамів.

— Дуже добре; прошу мені дати тимчасом за шість сусів.

Покупець пристав досить нерадо і стягнув на себе зовсім справедливо нагану зі сторони Добка за те, що старав ся недомірити до півсотня кільоґрамів, до котрих Добко мав право за своїх шість сусів.

Пів години пізнійше Добко приніс чотирнацять сусів своїм спільником. Постановлено повторити другий раз ту спекуляцию. Около осьмої рано трійка була вже в посіданю трицятьох чотирох сусів, а не минув ранок, як Добко мав разом з своїми товаришами суму пятьох франків!

Тоді угощено ся поливкою, ковбасою і фляшкою яблочника.

На другий і слідуючих днів спілка „Добко, Грибок і Очко вела з таким самим успіхом свої торговельні спекуляциї а при кінци місяця опинила ся в можности купленя ручного візка. Грибок тягнув візок з переду, Добко попихав, а Очко кликав:

— Ось помаранчі! Хороші помаранчі!

Видко торговля помаранчами не дає умерти з голоду, бо коли надійшла весна, наші три товариші найняли склепик при улици Франсез.

Нині, коли хто переходить тамтуди, легко замітить великаньский маґазин, до котрого звозять кождого рана цитрини, помаранчі і инші заграничні овочі, котрі день в день поїдає столиця.

Ціла купа склепових помічників снує ся там під проводом хорошого старця, мужчини високого росту, в елеґантнім довгім сурдуті і третього властителя молодого, але не менше діяльного і запопадливого.

На вивісці видніє напись:

Головний склад товарів кольоніяльних.

І спілка: Добко, Грибок і Очко розвиває ся чим раз більше.

(Дальше буде).

— **З салї судової.** Перед львівским судом присяжних відбула ся вчера розправа против 28-лїтного Александра Кїщака, соліцитатора адвокатского, котрий був занятий в канцеляриї адвоката Ґольда у Львові. Прокураторія державна обжаловала єго о намірене обманьство за помочию пофальшованих підписів на векслях. Справа представляє ся як слїдує:

Дня 24. вересня с. р. зателефонував хтось з адвокатскої канцеляриї до директора гал. Каси ощадности др. Стройновского з запитанем, чи можна би з'ескoнтувати вексель на суму 18.000 кор. з підписами Станислава Улашина і кн. Юрия Чарторийского. Др. Стройновский відповів, що треба предложити ориґінальний вексель а жадана сума буде виплачена на ті підписи. На другий день на сесиї гал. Каси ощадности предложено такий вексель, на котрім крім наведених повисше імен були ще два а то др. Іґната Закржевского і єго жени Мариї. Присутний на засїданю проф. др. Абрагам звернув сейчас увагу, що др. Закржевский не єсть женатий і на тій основі автентичність підписів заквестіоновано та повідомлено о тім полицию. Зараз по засїданю явив ся у др. Стройновского обжалований Кїщак і предложив єму білет п. Станислава Улашина з письменним уповажненєм виплати жаданої суми і нїби то з підписом п. Улашина. Др. Стройновский приймив білет, а що не міг спричинити арештоване віддавця білету, казав єму прийти на другий день. Кїщак прийшов дїйстно, але застав вже в бюрі Каси п. Улашина. Та й полиция вже там була. Показало ся, що п. Улашин зовсїм Кїщака не знає і що підписи були сфальшовані. Отже за то станув вчера Кїщак перед судом обжалований о злочин обманьства.

Обжалований боронив ся подібно як і підчас слїдства, кажучи, що зробив то все на просьбу „якогось пана", котрого однак не знає і не уміє описати як виглядав. По переслуханю кількох сьвідків і знатоків письма, котрі орекли, що підписи і лист п. Улашина Кїщак сфальшував, засудив трибунал на основі вердикту судиїв присяжних Кїщака на 5 лїт тяжкої вязницї з постом що тиждня. Показало ся, що Кїщак був вже при войску караний за обманьство.

— **Реміснича „Зоря" в Станиславові.** Дня 20 падолиста відбули ся основательскі збори філії львівского товариства руских ремісників і промисловців „Зоря" в Станиславові. До видїлу вибрані: Михайло Клиновский, голова, Антін Василько, заступник голови, Северин Снїгурович, секретар, Петро Чернявский, скарбник, Іван Полудранка, поборець, Дмитро Пелехович, бібліотекар і господар. Заступниками видїлових вибрані: Петро Савка, Йосиф Вуковецкий і Никола Пищук. До комісиї контрольної увійшли: Юліян Баранюк, Михайло Снїгурович і Василь Лукасевич.

— **Дрібні вісти.** На льокальній зелїзницї Львів-Яворів заведено з вчерашним днем рух поїздів особових. — В Москві буде упорядкована в лютім 1911 р. вистава Шевченкових малюнків (в ориґіналах і фотоґрафіях) і всїх єго творів в україньскій і инших мовах. — На памятник Шевченка в Києві зложено доси загалом 69.816 рублів і 17 коп. — В Ліську, в комнатах місцевої читальнї відбудуть ся дня 8 грудня с. р. довірочні збори, на котрих між иншим має бути обговорена справа будови „Народного Дому". — На кару смерти через повішенє засудив сими днями трибунал окружного суду в Бережанах на основі вердикту судиїв присяжних Онуфрия Мельника, бувшого сільского поліцианта з Білого, перемишляньского повіта, за рабункове убийство. — На дорозї до Лубянок нижних, в збараскім повітї, знайдено дня 28 падолиста замерзлого Ількa Батунка з Сїнявп. — В Ченстохові арештовано монастирского музиканта Торкевича а то внаслїдок послїдних зізнань Ізидора Старчевского і Дамазия Мацоха. — Товариство „Кредитий Союз Ревізийний" у Львові, (Ринок ч. 10) пошукує урядника канцелярийного. Урядники союзних стоваришень мають першеньство.

— **Загоріли.** До д-ра Єронима Язїковского, замешкалого при ул. Ґенїнґа (бічна Личаківска), приїхав онегди єго шваґер з Варшави Лука Фінкельштайн, технік дентистичний, літ 24 і лягаючи спати, заткав піч, в котрій напалено камінним вуглем. Коли на другий день др. Язїковский увійшов до єго комнати, застав єго вже неживого. Завізваний лїкар міский др. Електорович ствердив смерть від загоріня. — В домі при ул. Супіньского загоріли онегдашної ночи два челядники різницкі, Станислав і Володислав Островскі та термінатор масарский Семен Домбровский. Завізвана ще в пору поготівля ратункова уратувала їх від смерти.

Телеґрами.

Відень 6 грудня. Палата послів. Пос. Вуйцік і тов. зголосили наглячe внесене в справі роздаваня відпадків соли вареної, ґрису і макухів між селян в цїли поліпшеня пашї і зарядженя єї бракови. — Мінїстер Білїньский відповідав на інтерпеляцию Брайтера в справі господарки у віденьскім банку союзнім.

Відень 6 грудня. В дальшій нарадї над провізориєю буджетовою забрав голос посол Штравхер з Черновець і описував нужду серед буковиньского населеня, котре поправдї не має селяньскої посїлости земскої в виду факту, що звиш 88 процент ґрунтів єсть в руках властителїв більшої посїлости. Бесїдник займав ся відтак дорожнечею в Черніівцях.

Петербург 6 грудня. Пет. Аґент. телеґр. заперечує чутку, подану ґазетами, мов би то мінїстер скарбу Коковцев наміряв уступити.

Париж 6 грудня. Бувша артистка циркова Дютріян пустила ся вчера двоплощевим лїтаком у воздух і здобула серед лїтунок найлїпший рекорд. За 1 годину і 9 мінут перелетїла 60 кільометрів.

Льондон 6 грудня. Доси вибрано: 87 лїбералів, 115 унионістів, 14 з партиї працї, 16 приклонників Редмонда. Лїберали зискали 6, унионісти 11 мандатів.

Берно швайцарске 6 грудня. Президентом ради народної вибраний майже однодушно Кунчерн (Валїс) кат. конс., а президентом палати союзн. Віннінґер (Люцерн) кат. конс.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди посьпішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.

З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.

*) Із Станиславова. **) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02

*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.

З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.

З Яворова: 8·15, 5·00·

З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.

З Підгаєць: 10·54, 9.44.

З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).

*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.

З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).

*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).

*) До Станиславова. **) До Коломиї.

До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.

До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).

*) До Рави рускої лиш в недїлї.

До Яворова: 8·20, 6·30.

До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.

До Підгаєць: 6·12, 6·30.

До Винник: 1·30, 10·30 *).

*) Лиш в середу і суботу.

З. Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.

До Винник: 1·49, 10·54 *).

*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Крехoвецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Надопада. (Телефона ч. 527).